

Nepřečtený dopis

Jayk3M

"Některé věci jdou změnit, když doopravdy chceme, ale některé ne. Musíme se snažit, aby všechno zůstalo v pořádku."

Ahoj, tady tvůj syn, v pracce držim neurotoxin,
dvě hodiny - promiň ale ne, to ti neodpustím.
Každá tvoje jizva mě řeže dvakrát tolik (proč?)
a já to musím snášet denně, nevíš jak to bolí (proč?)
stírám tvoje slzy a přijímám tvoje rány, ale
bez kousku vděku - A proto tě tolik nenávidím.

Nebo jen ten strach (Ne!) který od tebe mám (proč?)
Víš, jsi moje máma ale, v tvém srdci umírám.

Dala jsi mi život, který jsem kompletně pojebal,
nabízela pomoc, ale víš už není potřeba.
Mířím přímo ke dnu (Ne!)
Tam nemůžem být spolu (Ne!)
Už je asi pozdě.. promiň

Spousta drog a alkoholu - lidí kteří fetovali (já a moji kamarádi) kdybych j
eště mohl, všechno bych to vrátil zpátky, jenže už je pozdě - utři slzu, pro
sím nebreč (Ne!) Vážně už je pozdě, ale já jsem to tak nechtěl!

Vzali ti křídla, nechtěli tě nýst,
zapomněl jsi létat, naučil ses snít,
vzali ti víc než mohli dát..
(Ale nemusíš mít strach - Ne! Pořád tady stojim já!) Vzali ti křídla, nechtě
li tě nýst,
zapomněl jsi létat, naučil ses snít,
vzali ti víc než mohli dát..
(Ale nemusíš mít strach - Ne! Pořád tady stojim já!)

Pořád vidim tvůj stín, ahoj tady tvůj syn.
S pistolí v ruce - Pojď, teď to všechno skončím.
Jaký je to pocit, mlátit malý dítě (proč?), mlátit jeho matku,
chodit domů věčně nalitej.
Tak jaký je to pocit, mlátit svého syna, chodit za děvkama na byt a pak keca
t že jsme rodina.

Zmlátit svojí ženu, na oslavě narozenin,
otřes mozku, krvácení, tři měsíce v nemocnici,
moje první Vánoce, řekni kde jsi byl, kde?!
Opuštěná žena, slzy, prázdněj byt a její syn.

Chováš se jak píča, táto - řekni proč - já sám nevím!
Nebýt mojí ségry asi bych tě dávno zastřelil!,
nebýt mojí ségry - asi bych to vážně zmáčk - Beng!
tělo hodil do pytle a šel ho někam zakopat.
Nebýt mojí ségry asi bych se tolik nesnažil.
Nedával ti lístek do pekla - víš ty už bys tam dávno byl!

Vzali ti křídla, nechtěli tě nýst,
zapomněl jsi létat, naučil ses snít,
vzali ti víc než mohli dát..
(Ale nemusíš mít strach - Ne! Pořád tady stojim já!) Vzali ti křídla, nechtě
li tě nýst,
zapomněl jsi létat, naučil ses snít,

vzali ti víc než mohli dát..

(Ale nemusíš mít strach - Ne! Pořád tady stojím já!)

Ted mě prosím poslouchej - Ahoj Miri, to jsem já

kretén a idiot, tvůj povedený brácha

Který má o tebe strach (strach)

vidím životy ve sračkách

Nevím jak skončí fotr ani jak dopadne máma

ale od toho tu stojím já, žiju - hlídám cestu

držím roztažená křídla - čistím kus dalšího questu.

(Víš) Vím že o tom nechceš mluvit - když to bolí.

Když si táhnem káru přes mrtvoly, ubližuju slovy

ale někdy vážně nevím kam jít - kam patřím.

Zůstali jsme tady sami, všechny světla zhasly (proč?)

a vedle stojíš jenom ty jak ztělesnění samoty.

Ta malá prázdná holka, co chtěla ať ji pochopím.

A já jsem byl tak slepý, tak hloupý, bral drogy (proč?),

neměl zájem vědět kdo jsi, přehlížel tě čtyry roky.

Čtyry dlouhý roky - to je spousta dlouhých hodin.

Asi už jsou slova zbytečná, i tak ti chci říct - Promiň (promiň).

Vzali ti křídla, nechtěli tě nýst,

zapomněl jsi létat, naučil ses snít,

vzali ti víc než mohli dát..

(Ale nemusíš mít strach - Ne! Pořád tady stojím já!) Vzali ti křídla, nechtěli tě nýst,

zapomněl jsi létat, naučil ses snít,

vzali ti víc než mohli dát..

(Ale nemusíš mít strach - Ne! Pořád tady stojím já!)

"Yeah, to nejčennější, co můžeš mít, jsou věci, co si za žádný peníze nekoupíš, říkám nahlas pravdu, i když to bolí, protože jenom tak to můžeme přejít.

Začít řešit, pokud ještě, vážně není pozdě, a jestli se to dostalo k těm, o kterých mluvím - odpusťte nechtěl jsem to říct nahlas, ale musel jsem, někdy je toho strašně moc..

Já jenom chci, abychom byli šťastní a když ne já, tak aspoň vy. Pokouším se pro to dělat vše, i když je to někdy těžký"

"Mein, produkce vé em pé, jeden z těch nej hej.."